

LITERATURA

“Mantinc el secret de què és real i què no per consell dels meus advocats”

Martí R. Electricque és un blocaire i escriptor que signa amb aquest pseudònim una producció virtual i literària on la frontera entre realitat i ficció és deliciosament difusa. Què hi ha de realitat en les aventures d'aquest advocat homosexual, promiscu i compromès políticament? El seu darrer dietari, *BQTP. Tanque parèntesi* (Labreu Edicions, 2014) no ho aclareix. Però diverteix bona cosa.

—Perdoneu la provocació, però què pinta una persona moderna bellugant-se en l'antiquat món del llibre?

—No sé dir que no. M'ho van proposar i em costa molt negar-m'hi.

—Suposeu que perquè l'experiència amb l'anterior dietari (*Busca qui t'ha pegat*, Labreu, 2009) degué ser positiva.

—Sobretot és divertit. No hi ha cap altra ambició.

—Una de les potes del llibre és l'activitat sexual. Algú dirà que jugueu la carta del morbo que encara provoca l'homosexualitat.

—No penses... Jo crec que es viu amb molta normalitat. Massa, fins i tot. Avui, a ciutats com València o Barcelona, no crec que l'homosexualitat no es visca amb normalitat. Qui puga sentir-se sorprès...

—No parlava de sorpresa, sinó de sentir-s'hi interessat. Si l'artista del llibre fóra heterosexual...

—Seria igual. I amb una dona també. Al capdavant és sexe, i el sexe agrada.

—A qui creieu que li interessa més el llibre: al lector heterosexual que no dóna crèdit que puga existir una vida sexual tan activa o a la comunitat gai i lesbiana?

—A la comunitat lesbiana crec que no [*riu*]. I a la gai espere que tampoc. Em consta que la majoria de lectors que puc conèixer són heterosexuals. Per tant, no està fet per a un públic determinat. Pot agradar a uns i a altres.

—Quantes vegades us han preguntat què és real i què no?

—Moltes. Mikel Labastida, en el pròleg, ho explica molt bé: que siga el lector, lliurement, qui ho determine. Per això mantinc el secret. Per això i per consell dels meus advocats. En tot cas, el llibre està catalogat com a ficció.

—A tot això, la part més interessant és la que fa referència al vostre treball d'advocat i, especialment, el torn d'ofici.

PRATIS I CAMPS
Lectora amb el llibre de Martí R. Electricque.

—Quan treballes amb persones, tot sol ser més interessant. I quan treballes amb persones desesperades, encara més.

—Ho tracteu amb humor i moments francament hilarants.

—No pot ser d'una altra manera. Avui he estat a la declaració d'uns forenses per l'autòpsia a un bebè. Com m'ho de prendre per no tornar-me boig? Amb distanciament i mirant-ho des de dalt, com un narrador.

—Entre els clients teniu persones d'ètnia gitana que al llibre són descrites amb una saludable incorrecció política. Us han cridat a l'ordre?

—No. I Joan Oleaque [conegut periodista valencià d'ètnia gitana] tampoc [*riu*]. Al llibre hi ha molts tòpics. Però els tòpics solen ser certs, per alguna cosa es consensuen. El ben cert és que els gitanos són clients divertits, particulars, i que donen lloc a situacions rocambolesques. Són els únics que han vingut al despatx amb sabates d'anar per casa, per exemple.

—El llibre no seria el mateix sense el personatge de la iaia.

—La iaia és un personatge important. És la iaia valenciana...

—Prototípica?

—Tot el llibre és prototípic en aquell sentit, no em sap greu dir-ho. Els lectors s'hi poden sentir identificats perquè tots tenim una iaia, un gos, ens han passat coses amb el nòvio...

—No amagueu la filiació política amb Compromís. Com ha anat la ressaca de les eleccions?

—Bé. El problema del País Valencià no és de dreta o esquerra, és d'una enorme crisi política i moral. que és una paraula que odie. Era una crisi social. Hem hagut de tocar fons amb Alberto Fabra com a president perquè la gent desperte.

—Podem serà el lema de les properes eleccions?

—Espere que no! [*Riu*]. Em sembla molt bé que Podemos tinga els resultats que té, però Compromís és diferent, no és com un bolet que ha nascut després d'una vesprada de pluja.

—Una tercera part, amb les aventures del tripartit o del quadripartit, podria ser molt divertida.

—Un govern tripartit serà molt divertit, pels components. Però després del que hem viscut, qualsevol cosa estarà bé.

Xavier Aliaga